"Om 's HEEREN huis". nr. 41 april 1974.

SCHRIFTMEDITATIE

OPSTANDINGSLICHT

"En men legde hem in een kist in Egypte".
Gen. 50:26b
"Wat zoekt gij de levende bij de doden?"
Luc. 24:5b

Het boek Genesis eindigt met de mededeling van een doodskist in Egypte. Dat klinkt ons niet zo blij in de oren. Onwillekeurig denken we bij zo'n mededeling aan ons eigen huisje van 6 planken. Stel je voor: Een geboortekaartje dat tevens rouwcirculaire is. Wie denkt nu, staande bij een wieg, aan een akelige doodskist?
't Was alles zo anders begonnen. Hoe majesteitelijk begint het levensboek: "In den beginne schiep God". Schoon en goed, ja, zeer goed, was de schepping door God geschapen. Is Genesis dan een dodenboek geworden? Loopt het uit op de steeds terugkerende rouwcirculaire: "En hij stierf"? Zou de dichter gelijk hebben:

En onder elk bewegen
Is, donker, stil en groot,
In schaduwen gelegen
Het water van de dood.

Toch niet gel. lezer. Genesis is niet alleen boek van de schepping. Oók niet alleen boek van onze diepe val in de dood. Nee.. Genesis is bovenal boek van de Belofte. Reeds in het Paradijs werd de belofte gegeven. God richtte een "Toren der Verlossing" in de stervende schepping op. Die schepping kan het leven niet meer voortbrengen. Haar gedaante zal vergaan. Maar GOD beloofde het leven voort te zullen brengen. GOD, DIE HELPT IN NOOD.
Zo lezen we in Genesis van een volk dat de Naam des Heeren aanriep.. Van zondaren die Gods heil verwachtten. We lezen dat God onderscheidt, waar geen onderscheid is. Hij riep Abraham tot

de rechte weg naar de stad die fundamenten heeft. Grote en dierbare beloften heeft Abraham ontvangen. God zou hem tot een vader van vele volken maken. In Izak, dat is in Christus, zullen alle geslachten der aarde gezegend worden. 't Ging alles heel anders dan Abraham en Sara dachten. Maar door alles heen heeft de Heere Zijn belofte en eedzwering gestand gedaan. God ging Zelf tussen de stukken door over een pad van bloed. Terwijl schrik en duisternis over Abraham komen, hoort hij de belofte Gods en ziet het licht in de rook. Abraham, Izak en Jakob zijn gestorven. Ze zijn gestorven met de sterke vertroosting van Gods BELOFTE en EEDZWERING, inwelke het onmogelijk is dat God liegen zou. Ze hebben van verre gezien en door geloof omhelsd. Het laatste gedeelte van het boek Genesis verplaatst ons naar een sterfbed. Jozef, de zoon van Jakob en Rachel, de onderkoning van Egypte, gaat sterven. Na een veelbewogen leven komt nu het einde van de reis. Zijn sterfbed staat in Egypte, het land dat een "Diensthuis" zal worden voor Israël.
Door de Geest der profetie, ziet Jozef de komende duisternis en verdrukking. Hij ruikt de rook van de tichelovens en hoort de zwepen knallen. Een benauwend uitzicht voor een stervende.. Zal Jozef sterven in de rook? Zal hij, die zovelen te eten mocht geven in honger sterven? Dat zij verre.. Jozef leeft en sterft voor rekening van de God van Abraham, Izak en Jakob. God is geen God der doden.. maar der levenden. Jozef mag, door de Geest verlicht, nog een laatste "Dienst des Woords" verrichten. Daarom laat hij zijn broeders bij zich komen, en zegt: "Ik sterf; maar God zal u gewisselijk bezoeken". Jozef laat hen ook een eed zweren: God zal u gewisselijk bezoeken, zo zult gij mijn beenderen van hier opvoeren. Jozef sterft in geloof aan de gewisse belofte van God. De broeders balsemen het lichaam van Jozef en leggen hem in een kist in Egypte.

Dat lijkt geen vrolijkmakende erfenis:

Een lijk in een kist..Vergis u niet, lezer.. Dit lijk en deze kist in Egypte worden omgeven door het Woord: GOD ZAL U GEWISSELIJK BEZOEKEN. Die kist moet een herinneringsteken zijn van Gods onwankelbare trouw. Van deze doodskist gaat een sprake uit: "God zal Zijn waarheid nimmer krenken" Deze doodskist moet getuigen van het WOORD van de LEVENDE. Straks komt voor dit volk de druk en de ellende van de slavernij. Jozef ziet de boze draak voor de vrouw staan. Die draak wil het Kindeke verslinden dat de vrouw zal baren. Straks wordt de lucht in Egypte zwart en duister. Straks valt verschrikking over dit volk. De woestijn ligt nog vóór hen. Maar die kist is er óók nog.. en de beenderen in de kist. Van het dode gebeente gaat de sprake uit: "God zal u gewisselijk bezoeken". Het zal Paasfeest worden.. Feest van de voorbijgang.. Feest van de uittocht van het graf. Eeuwen staat die kist daar, in Egypte. God gaf die kist en dat lijk een plaats onder de levenden. Maar zo kan het niet blijven. Het Woord des geloofs is erbij. 't Is wel een doodskist.. maar met een levend Woord. Het zijn wel dorre beenderen..maar zij wachten op vervoer. Boven deze kist luiden geen doodsklokken. Integendeel, het zijn de klokken van het leven..het nieuwe leven.. het leven uit de dood. Als de nacht zal komen over het volk in Egypte, zal er tevens het getuigenis van de Levende zijn: "Ik ben de HEERE, uw God."
Het overblijfsel naar de verkiezing van Gods genade zal behouden worden.. al ligt het in een kist in Egypte.
Zo heeft de oude kerk geleefd bij de twee onveranderlijke dingen Gods: BELOFTE EN EEDZWERING. Tijdens de donkere jaren in Egypte zal menig kind aan vader hebben gevraagd: "Vader, wanneer gaan we nu naar huis?" Toen heeft vader gezegd: Kijk naar die kist, m'n jongen. In die kist liggen de beenderen van de man die zei: "God zal u gewisselijk bezoeken"...

O, kist en lijk in Egypte..ge staat daar maar en ligt daar maar. Toch zijt ge een opgericht teken. Ge zult een getuige zijn van de waarachtigheid van het Woord: GOD ZAL U GEWISSELIJK BEZOEKEN.

We kunnen deze meditatie niet besluiten met een doodskist.. Immers, onder ons is het Nieuwe Testament of Testament der Vervulling. Het graf is geopend. De dode is weder levend geworden. HIJ IS OPGESTAAN. Ziet, de plaats waar zij Hem gelegd HADDEN.
DE HEERE IS WAARLIJK OPGESTAAN. De Vader heeft Zijn geliefde Zoon gewisselijk bezocht. Hij heeft Hem opgewekt uit de doden. Wat zoekt gij de Levende bij de doden? Boven de kist en het gebeente van Jozef was het Woord van de levende God. Maar het vleesgeworden Woord is IN het graf van Jozef van Arimathea.
Wat zoekt gij de Levende in het graf? Hij is daar niet. Hij bezoekt de doden in Galilea en Jeruzalem en Egypte. Zijn graf is leeg. De tweede Adam is geworden tot een LEVENDMAKENDE Geest. Jozef's kist en gebeente zijn vergaan in het stof. Jozef's naam betekende: Hij voege één daartoe. Die ENE is onze meerdere Jozef; de Behouder van een groot volk. Met Zijn genade, Geest en majesteit wijkt Hij nimmermeer van ons. Doden zullen Zijn stem horen. Verbrijzelde beenderen zullen zich verblijden in Zijn heil. Jozef leeft..Jezus leeft. Hij is opgestaan om de doden op te rapen uit het stof.

De Heer' is waarlijk opgestaan,
ik zie Hem over 't kerkhof gaan,
Door Zijn Woord en Heil'ge Geest
Roept Hij doden tot het feest:
De Heer' is waarlijk opgestaan.

Opgestaan is onze Heer'
In de doodsstroom kwam een keer.
Leer mij, leer mij, uit genâ,
Dat het graf waar ik op sta,
Leeg is.. Opgestane Heer'.

Paasfeest.. o, ik kan geen Paasfeest maken.. ik kan geen Paasfeest vieren. Maar hier is sieraad voor as; vreugdeolie voor treurigheid: God heeft Paasfeest gemaakt.

U dan, die uzelf waarneemt als dode..U heeft Hij mede levend gemaakt, daar gij dood waart. O, waarbij zal ik het weten? Dat HIJ mijn leven is? Zal ik het weten uit mijn dode levendigheid? O, daar kom ik niet uit.
Waarbij zal ik het dan weten? DAARBIJ, DAT ZIJN GRAF LEEG IS.. en dat Hij tegen doodsbangen zegt: VREES NIET, IK BEN DOOD GEWEEST.. en dat Hij mij door Zijn Woord en Geest doet geloven in Zijn DAADZAKEN.. en dat Hij mij in het Heilig Evangelie vriendelijk toespreekt en mij troost met de vergeving der zonden en het eeuwige leven.. en dat Hij heenging om plaats te bereiden.. en omdat Hij Zijn vastgespijkerde arm om de hals van een moordenaar sloeg.. en omdat HIJ NIET LIEGEN KAN..
Dáárbij zal ik het weten.
Een klein stukje hemel is dichtbij gekomen. Het is het beginsel der eeuwige vreugde.

PAASFEEST? Ik kan er niet bij. Hoe zal de dode tot de Levende komen? Gode zij dank.. De Levende komt tot de dode en roept: "Ik leef, en gij zult leven."
Jozef..wie zal ons verlossen uit het lichaam dezes doods? Ik dank God door Jezus Christus, onze Heere.
Vaarwel..Jozef van Jakob en Jozef van Arimathea
Vaarwel..allen, die het niet meer zien.
Neem de goedbedoelde gave van mirre en specerijen maar mee terug. Er is niets meer aan te doen. De doeken liggen netjes opgerold in het ledige graf. Hij, Jezus, is door de Vader gezalfd tot onze grote Profeet, enige Hogepriester en eeuwige Koning.
Hij heeft de Vrijdag goed gemaakt en de paasdagen gezegend.

Zo moet de Koning eeuwig leven!
Bidt elk met diep ontzag;

Men zal hem't goud van Scheba geven,
Hem zeeg'nen, dag bij dag.
Is op het land een handvol koren,
Gekoesterd door de zon,
't Zal op't gebergt' geruis doen horen,
Gelijk de Libanon.

Psalm 72:8 D.C.O.